

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1424/2019
27.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миљана Драгутиновића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије, окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца и браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.603/17 од 28.05.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 764/19 од 24.09.2019.године, у седници већа одржаној дана 27.02.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.603/17 од 28.05.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 764/19 од 24.09.2019.године и то: браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 4. Законика о кривичном поступку, браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца, у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића у целости, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије и браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца, одбацују као недозвољени.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремена допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића, поднета против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду

13К.бр.603/17 од 28.05.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 764/19 од 24.09.2019.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду 13К.бр.603/17 од 28.05.2019.године, окривљени Миљан Драгутиновић, Предраг Недељковић и Александар Стевановић, у ставу првом изреке, оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а ставом другим изреке, окривљени Предраг Недељковић оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ. Окривљени Миљан Драгутиновић осуђен је на казну затвора у трајању од 6 година, у коју му је урачунато и време проведено у притвору, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.169/17 од 03.06.2017. године, од 02.06.2017.године, када је лишен слободе па надаље. Окривљеном Предрагу Недељковићу су претходно утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело описано у ставу један изреке казна затвора у трајању од 6 године и 6 месеци, а за кривично дело описано у ставу два изреке, казна затвора у трајању од 3 године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година, у коју му је урачунато и време проведено у притвору, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.169/17 од 03.06.2017.године, од 02.06.2017.године када је лишен слободе, па надаље. Окривљени Александар Стевановић је осуђен на казну затвора у трајању од 6 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.169/17 од 03.06.2017.године, од 02.06.2017.године, када је лишен слободе, па надаље. Према окривљеном Миљану Драгутиновићу, на основу члана 87. став 1. КЗ, а према потврди о одузетим предметима МУП РС-ДП УКП IV Одељење Ку бр. 9269/17 од 02.06.2017.године изречена је и мера безбедности одузимања предмета, а на основу члана 92. у вези члана 91. КЗ, према истој потврди одузета је и имовинска корист, како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Према окривљеном Предрагу Недељковићу, на основу члана 246. став 7. и члана 87. КЗ према потврди МУП РС-ДП УКП IV Одељење Ку бр. 9269/17 од 02.06.2017.године изречена је мера безбедности одузимања предмета, као и на основу члана 348. став 6. КЗ мера безбедности одузимања предмета и на основу члана 87. став 1. КЗ мера безбедности одузимања предмета, а на основу члана 92. у вези члана 91. КЗ према потврди МУП РС-ДП УКП IV Одељење Ку бр. 9269/17 од 02.06.2017.године одузета је имовинска корист, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Према окривљеном Александру Стевановићу на основу члана 246. став 7. КЗ према записнику о прегледу превозног средства ДП-ПУ за Град Београд- УКП IV Одељење од 02.06.2017.године изречена је мера безбедности одузимање предмета, а на основу члана 92. у вези члана 91. КЗ одузета је и имовинска корист, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Одузета је имовинска корист, у односу на сву тројицу окривљених има се уплатити у буџет Републике Србије. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и на основу члана 264. у вези члана 261. и 262. став 2. ЗКП обавезани су

окривљени да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о њиховој висини.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 764/19 од 24.09.2019.године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије, браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића и Милоша Вршовића и браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Маје Атанасковић, а пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.603/17 од 28.05.2019.године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Миљана Драгутиновића, адвокат Миљана Перендија у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлуку или исте преиначи и окривљеног Миљана Драгутиновића ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљеног Александра Стевановића, адвокат Александар Бусарац из разлога предвиђених члана 485. став 4. ЗКП, и то због повреде закона из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног Предрага Недељковића, адвокат Жељко Санковић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење са предлогом да се нови претрес одржи пред измењеним већем или исте приначи у целини или делимично. Наведени бранилац поднео је и допуну захтева за заштиту законитости од 14.01.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изнетих у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани и то браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александр Босарца у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и

браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића у целисти, док су у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендија и браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца недозвољени, док је допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића неблаговремена.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљеног Миљана Драгутиновића, адвокат Миљана Перендија истиче да се у конкретном поступку судије Апелационог суда у Београду које су учествовале у доношењу другостепене одлуке одлучивале током поступка о основаности притвора и према окривљеном Миљану Драгутиновићу продужили притвор решењем Кж2 559/19 од 21.03.2019.године, те да је у првостепеном поступку председник већа одлучивао о основаности притвора и то као члан ванрасправног већа у одлуци Кв.бр.1503/19 од 13.04.2019.године.

Изнети наводи захтева се не могу прихватити као основани.

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија-поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија или судија-поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка о којој је реч и на коју се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву, може говорити само, уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује на неку од наведених процесних ситуација прописаних одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП које представљају законом предвиђене разлоге за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности у одређеном предмету, већ само указује на постојање околности које по мишљењу одбране изазивају сумњу у непристрасност поступајућег председника већа и судија-поротника у

првостепеном поступку, сходно члану 37. став 2. ЗКП, а што није основ за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности, па имајући при томе у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од судијске дужности у одређеном предмету, то дакле, супротно наводима захтева браниоца окривљеног, у конкретном случају, није учињена ова повреда.

Поред наведеног по ставу Врховног касационог суда сама чињеница да су судије које су одлучивале у другостепеном поступку једном продужиле притвор према окривљеном и то решењем Кж2 559/19 од 21.03.2019.године, као и да је председник већа у првостепеном поступку, који је донео првостепену одлуку једном као члан већа учествовао у раду кривичног већа у доношењу одлуке о продужењу притвора Кв.бр.1503/19 од 30.04.2019.године не указује на постојање околности, која би, по мишљењу овог суда, изазвале сумњу у непристрасност поступајућег председника већа у првостепеном поступку и судија жалбеног већа Апелационог суда у Београду у другостепеном поступку, сходно члану 37. став 2. ЗКП (не представља основ за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности).

Поред наведеног, бранилац окривљеног Миљана Драгутиновића, адвокат Миљана Перендија, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је суд у току поступку одбио предлог одбране да се утврди да ли сведоци инспектори УКП IV Одељења говоре истину, да су сведоци погрешно описивали улице и наводну примопредају дроге, препричава изреку пресуде наводећи да наводи из изреке нису тачни и да не одговарају стварном дешавању и кретању окривљених критичном приликом, а посебно кретање окривљеног Миљана Драгутиновића, да се окривљени Миљан Драгутиновић није ни налазио на Новом Београду испред броја .. у Булевару Михајла Пупина, где је наводно извршена примопредаја дроге, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено правноснажним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених у редовном поступку.

Бранилац окривљеног Миљана Драгутиновића, адвокат Миљана Перендија, нумерише и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, као и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, образлаже наводима да у пресуди није прецизно описано у чему се састоје радње извршења кривичног дела и где је радња тачно предузета, обзиром да у изреци стоји да је извршено у улици Булевара Михајла Пупина .., а у образложењу пресуде, на основу исказа инспектора УКП IV Одељења, да је извршено у улици Булевара Михајла Пупина .., чиме иако формално наводи законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Имајући у виду да, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног Миљана Драгутиновића, адвокат Миљана Перендија, у преосталом делу захтева

за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендија одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Александра Стевановића, адвокат Александар Бусарац у захтеву истиче да је побијаним пресудама повређена одредба члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, обзиром да је окривљени Стевановић лишен слободе 01.06.2017.године у 20 часова и 20 минута, а није упозорен о својим правима из члана 69. став 1. тачка 2) и члана 68. став 1. тачка 2) до 4) и тачка 6) ЗКП, већ је истом решењем јавног тужиоца од 01.06.2017.године постављен бранилац по службеној дужности, јер постоје основи сумње да је учинио кривично дело из члана 246. став 3. КЗ за које је обавезна одбрана, те да у списима не постоји записник овлашћених службених лица да су окривљеном након лишења слободе предочена права из напред наведених одредби и констатација да се окривљени одрекао изричито права на свог браниоца, а што је прописано одредбом члана 85. став 3. ЗКП, због чега је по ставу одбране повређено његово право на одбрану.

Напред наведене наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен-од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере. Из списка предмета произилази да је окривљеном Александру Стевановићу, на основу члана 76. став 1. у вези члана 74. тачка 2) ЗКП (обавезна одбрана) постављен за браниоца по службеној дужности адвокат Драган Кијановић и то дана 01.06.2017.године, од стране јавног тужиоца, обзиром да је исти донео одлуку да се осумњичени Александар Стевановић задржи, у смислу одредбе члана 294. ЗКП због основане сумње да је извршио кривично дело из члана 246. став 3. ЗКП, за које је према члану 74. став 2. ЗКП прописана обавезна одбрана (за наведено кривично дело прописана је казна затвора од 5 до 15 година).

Дакле, окривљеном Александру Стевановићу је у предметном кривичном поступку, у коме му је на терет стављено извршење кривичног дела из члана 246. став 3. КЗ, за које је прописана казна затвора од 5 до 15 година и прописана обавезна одбрана у смислу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, постављен бранилац по службеној дужности дана 01.06.2017.године, одмах након лишења слободе. Из списка предмета произилази такође, да је окривљени Александар Стевановић први пут саслушан пред Вишим јавним тужиоцем у Београду на записнику Кти бр. 211/17 од 03.06.2017.године, и то у присуству изабраног браниоца адвоката Татјане Васовић из Смедерева, којом приликом је поучен о својим правима из члана 69. став 1. ЗКП и члана 68. став 1. ЗКП.

Сходно изнетом, обзиром да окривљени није саслушан пред овлашћеним службеним лицима, већ први пут пред јавним тужиоцем, када је и имао изабраног браниоца неосновани су наводи захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 85. став 3. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да су незаконити докази и „записници о претресању“, а с њима у вези и потврде о привремено одузетим предметима и вештачењима тих предмета, који су проистекли из тако прибављених „записника о претресању“. По ставу одбране сва претресања у овом кривичном поступку су извршена без наредбе суда.

По ставу Врховног касационог суда, напред наведени наводи су неосновани, а ово из следећих навода:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоји сумња да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела ... да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, да за неопходно потребно време најдуже до 8 часова ограничи кретање на одређеном простору ... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предмета који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак саставе записник или службену белешку.

Из списка предмета произилази да су овлашћена службена лица Управе криминалистичке полиције IV Одељења 01.06.2017.године сачинила записник о претресању лица – окривљеног Александра Стевановића, у смислу члана 159. ЗКП, као и да су овлашћена службена лица УВП IV Одељење 02.06.2017.године извршили преглед путничког моторног возила марке Ауди А6 чији је власник Александар Стевановић. Оба записника, потписана су без примедби од стране окривљеног Александра Стевановића. Сходно изнетом напред наведене службене радње овлашћена службена лица УВП IV Одељења предузела су приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП. Такође, из списка предмета произилази да су овлашћена службена лица УВП IV Одељење поднела кривичну пријаву Вишем јавном тужиоцу у Београду Ку бр. 9269/17 од 03.06.2017.године, на који начин су обавила и радњу, у смислу члана 286. став 2. ЗКП, обзиром да се у оквиру кривичне пријаве налази и службена белешка УВП IV Одељења од 02.06.2017.године везана за околности проналаска дроге и оружја. Сходно изнетом, овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова, обавестила су јавног тужиоца у року, подношењем кривичне пријаве, у оквиру које се налази службена белешка, у смислу члана 286. став 2. ЗКП, из којих

разлога записник о претресању лица и записник о прегледу превозног средства не представљају незаконите доказе на којима се судска одлука не може заснивати.

Као незаконити доказ бранилац окривљеног наводи и претрес подрумских просторија у Булевару Михајла Пупина број .., на који начин је по ставу одбране ускраћено право судији за претходни поступак да оцени да ли су испуњени услови из члана 158. став 1. тачка 1) до 5) и члана 159. ЗКП, што је могло имати за последицу да предузете радње немају доказну вредност и да их судија за претходни поступак применом члана 237. ЗКП издвоји из списка као незаконите доказе. Разлог због чега бранилац сматра да је претрес подрумских просторија незаконит доказ је чињеница да је исти извршен уз присуство држаоца просторија, окривљеног Предрага Недељковића, али да у записнику нема констатација да се он изричито сагласио, нити да је поучен о праву да узме адвоката да присуствује претресу, као и да се тог права одрекао.

Врховни касациони суд и ове наводе, оцењује као неосноване из разлога што је одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано да ће јавни тужилац или овлашћено службено лице полиције изузетно и без наредбе суда моћи да уђе у стан и друге просторије и без присуства сведока да предузму претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, уз сагласност држаоца стана и других просторије.

Из записника о претресању стана и других просторија УКП IV Одељења од 01.06.2017.године произилази да је претресање стана и других просторија извршено на основу члана 158. став 1. ЗКП без наредбе суда, због тога што постоји сагласност држаоца – окривљеног Предрага Недељковића, а при томе, утврђено је и да су критичном приликом претресању стана присуствовала и два пунолетна грађанина и то АА и ББ. Такође је утврђено да је записник о претресању стана и других просторија потписан од стране овде окривљеног Предрага Недељковића-држаоца стана, без примедби.

Имајући у виду напред наведено, а обзиром да је постојала сагласност држаоца стана-овде окривљеног Предрага Недељковића, те да је претресање стана и других просторија извршено у свему у складу са одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је напред наведене наводе одбране оценио као неосноване, те с тим у вези, напред наведени доказ не представља незаконити доказ на коме се судска одлука не може заснивати.

Сходно изнетом, обзиром да записник о претресању стана и других просторија, записник о прегледу превозног средства и записник о претресању лица, нису незаконити докази, произилази да ни остали докази засновани на напред наведеним записницима, односно потврде о привремено одузетим предметима и обављена вештачење, не представљају незаконите доказе на којима се судска одлука не може заснивати.

Бранилац окривљеног Александра Стевановића, адвокат Александар Бусарац указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП,

обзиром да је окривљени Александар Стевановић оглашен кривим за део радњи извршених у саизвршилаштву, а које радње не представљају ниједну од алтернативно прописаних радњи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ. Овакве наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наиме, из изреке правноснажне пресуде произилазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је окривљени Александар Стевановић оглашен кривим, односно да су окривљени Александар Стевановић, Предраг Недељковић и Миљан Драгутиновић у време и на месту ближе описаним у изреци, у урачунљивом стању, свесни свог дела и његове забрањености чије су извршење хтели заједно и по претходном договору неовлашћено држали ради продаје већу количину опојне дроге... а која је пронађена у просторијама чији је држалац Предраг Недељковић, да је у аутомобилу којим је управљао окривљени Александар Стевановић исто пронађена опојна дрога кокаин, да је окривљени Миљан Драгутиновић набавио опојну дрогу канабис, довезао је до паркинга и из гепека возила којим је управљао, предао три торбе окривљеном Недељковићу и окривљеном Стевановићу које су они однели у подрумске просторије, из чега произилази да су у радњама окривљеног Александра Стевановића стичу сва законска обележја, како субјективна тако и објективна у виду описаних радњи кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом, те сходно томе не стоје наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног Александра Стевановића, Александар Бусарац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу врсте и количине опојне дроге која је пронађена, као и место где је пронађена, да доказима изведеним на главном претресу и одбранама окривљених није доказана ни једна чињеница нити околност из којих произилазе субјективни и објективни елементи института саизвршилаштва од стране окривљеног, чиме указује на повреду закона из члана 440. ЗКП. Бранилац окривљеног Александра Стевановића, Александар Бусарац наводи и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која повреда закона је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости браниоца и окривљеног. Међутим, напред наведену повреду бранилац окривљеног Александра Стевановића образлаже наводима да је погрешно примењена одредба члана 91. и 92. КЗ, јер је донета одлука о одузимању имовинске користи од окривљеног Александра Стевановића, а како ни првостепена ни другостепена пресуда, уопште не образлажу разлоге за примену члана 91. и 92. КЗ, према окривљеном Александру Стевановићу, изнетим наводима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да, бранилац окривљеног Александра Стевановића, адвокат Александар Бусарац, у преосталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не представља законске разлоге, због којих је у смислу

одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвокат Александар Бусарац одбацио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости поднео је и бранилац окривљеног Предрага Недељковића, адвокат Жељко Санковић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, обзиром да постоје околности које искључују кривично гоњење окривљеног, у односу на кривично дело из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, обзиром да сматра да је кривично гоњење власника оружја и муниције искључено за период важења Наредбе о легализацији оружја („Службени гласник РС“ бр. 53 од 30. маја 2017.године), а то је период од 01.06.2017.године до 01.10.2017.године, јер је окривљеном стављено на терет да је дана 01.06.2017.године неовлашћено држао већу количину ватреног оружја и муниције, управо у периоду важења Наредбе о легализацији. По ставу одбране за напред наведени временски период од 01.06.2017.године до 01.10.2017.године извршена је декриминализација кривичног дела из члана 348.КЗ, а имајући у виду да је дозвољеном легализацијом оружја и муниције искључена инкриминација.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљеног Предрага Недељковића у поднетом захтеву указује да је доношењем побијаних пресуда, којима је поред осталих окривљени Предраг Недељковић оглашен кривим и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног због постојања околности која трајно искључује кривично гоњење окривљеног.

Наиме, Наредба о легализацији оружја („Службени гласник РС“, број 53/17) од 30.05.2017.године прописује у тачки 1. да власници оружја из категорије Б и Ц, који на дан ступања на снагу ове наредбе немају исправу издату од надлежног органа могу, у року од 01. јуна 2017.године до 01. октобра 2017.године, поднети захтев за издавање одговарајуће исправе. У тачки 2. наведене Наредбе прописано је да власници оружја из тачке 1. наредбе, укључујући и власнике оружја из категорије А, исто могу, у року из те тачке, предати надлежном органу, односно у власништво Републике Србије. У тачки 3. је прописано да у случајевима из става 1. и 2. наредбе, власници оружја нису дужни да доказују порекло и у прописаном року неће одговорати за неовлашћено држање и ношење оружја.

Смисао Наредбе о легализацији оружја је да је држава имала потребу да из кривичног прогона искључи само лица која неовлашћено већ држе и носе оружје и муницију, да им омогући да предају захтев за издавање одговарајуће исправе, односно да предају такво оружје надлежним државним органима у назначеном периоду, без правних последица, јер у прописаном року неће одговорати за неовлашћено држање и ношење оружја. Међутим, конкретно Наредба се не може применити на окривљеног Предрага Недељковића без обзира на чињеницу што је дело извршено 01.06.2017.године, односно у време важења поменуте наредбе, јер

окривљени Предраг Недељковић, сам у својој одбрани наводи да је предметно оружје чувао уз накнаду за потребе лица чији идентитет не може да открије. То даље значи да окривљени Недељковић није био власник оружја, који је то оружје могао предати надлежним органима, нити је имао намеру да то чини, те када се томе дода врста и количина оружја и муниције која је пронађена код окривљеног, по ставу Врховног касационог суда не може се применити на окривљеног Недељковић Предрага Наредба о легализацији, односно искључити гоњење.

Осим тога, жалбом браниоца окривљеног Предрага Недељковића изјављеном против првостепене пресуде указивано је и на ову битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, па када се има у виду да је Апелациони суд у Београду као другостепени суд о томе изнео јасне разлоге на страни осам став четири другостепене пресуде Кж1 764/19 од 24.09.2019.године, којом је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Допуна захтева за заштиту законитости од 14.01.2020. године, браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвокат Жељка Санковића је неблагоприятна.

Наиме, одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Предрагу Недељковићу, другостепена одлука – пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 764/19 од 24.09.2019.године уручена преко огласне табле дана 15.11.2019.године, а да је његов бранилац адвокат Жељко Санковић допуну захтева за заштиту законитости од 12.12.2019.године доставио непосредно Врховном касационом суду дана 14.01.2020.године, а што произилази из службеног печата Врховног касационог суда, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвокат Жељка Санковића одбацио као неблагоприятну, јер је иста поднета након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. ЗКП одбио као неосноване и то захтев адвоката браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 4. Законика о кривичном поступку, браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и браниоца окривљеног Предрага Недељковића, адвоката Жељка Санковића у целости, док је у преосталом делу захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Драгутиновића, адвоката Миљане Перендије и браниоца окривљеног Александра Стевановића, адвоката Александра Бусарца, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене и одлучио као у ставу један изреке пресуде, док је у ставу два изреке пресуде допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Недељковића адвоката Жељка Санковића одбацио као неблаговремен на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**